

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. H.**, zastoupeného JUDr. Petrem Bokotejem, advokátem se sídlem Táboritská 23, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2003, sp. zn. 47 Az 718/2003,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností podanou osobně ke krajskému soudu dne 28. 1. 2005 brojí proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 20. 3. 2003, č. j. OAM-1317/VL-07-K01-2002. Tímto rozhodnutím stěžovateli nebyl udělen azyl pro nesplnění podmínek pro jeho udělení podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Z předmětného soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen dne 21. 1. 2004. Protože stěžovatel podal kasační stížnost více než rok po doručení napadeného rozsudku, je zjevné, že ji podal opožděně.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Pro úplnost Nejvyšší správní soud konstatuje, že stejný rozsudek Krajského soudu v Praze již stěžovatel napadl kasační stížností ze dne 29. 1. 2004, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 7. 2004, č. j. 2 Azs 156/2004 - 62, zamítl jako nedůvodnou. Je tak zjevné, že pokud by kasační stížnost ze dne 28. 1. 2005 nebyla odmítnuta pro opožděnost, bylo by nutno ji odmítnout pro překážku věci rozhodnuté [§ 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu